

STJÓRNARTÍÐINDI B 25 – 1996

Nr. 188

396

1. apríl 1996

REGLUGERÐ

um stjórn veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum árið 1996.

1. gr.

Allar veiðar á síld úr norsk-íslenska síldarstofninum eru háðar sérstöku leyfi Fiskistofu. Umsóknarfrestur um leyfi til síldveiða er til 25. apríl 1996 en heimilt er að hefja síldveiðar 10. maí 1996.

Leyfi til veiða samkvæmt 1. mgr. tekur til veiða á síld í lögsögu Íslands, Færeyja og á alþjóðlega hafsvæðinu milli Íslands og Noregs. Aðeins er heimilt að stunda síldveiðar með nót í lögsögu Færeyja. Nánari reglur um veiðar í lögsögu Færeyja verða í leyfisbréfum.

Fiskistofu skal aðeins heimilt að veita þeim skipum leyfi til síldveiða, sem leyfi hafa til veiða í atvinnuskyni í fiskveiðilandhelgi Íslands. Missi skip leyfi til veiða í atvinnuskyni innan fiskveiðilögsögu Íslands, fellur jafnframt úr gildi leyfi þess til síldveiða samkvæmt þessari grein.

2. gr.

Á árinu 1996 skal þeim skipum, er leyfi hljóta til síldveiða samkvæmt 1. gr., heimilt að veiða 244 þúsund lestir af síld úr norsk-íslenska síldarstofninum. Þegar 190 þúsund lestum hefur verið landað, skal Fiskistofa skipta því magni sem eftir er milli einstakra skipa, sem leyfi hefa fengið til síldveiða og tilkynnt hafa um afla. Skal því magni skipt milli einstakra skipa þannig, að tveimur þriðju hlutum magnsins skal skipt jafnt milli skipanna en þriðjungi í samræmi við burðargetu þeirra.

Ekki er heimilt að flytja það aflamagn milli skipa, sem kemur í hlut einstakra skipa samkvæmt 1. mgr.

3. gr.

Skipstjórum síldarskipa skal skylt að tilkynna til Fiskistofu með skeyti eða símbréfi um áætlað aflamagn um leið og skip heldur til lands með síldarafla og ennfremur um löndunarstað og tíma.

4. gr.

Um vigtun afla gilda ákvæði reglugerðar nr. 618/1994, um vigtun sjávarafla.

Óheimilt er að landa afla um borð í flutningaskip og önnur veiðiskip, sem ekki hafa leyfi til síldveiða samkvæmt 1. gr.

5. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða og laga nr. 34, 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands og skal með mál út af brotum farið að hætti opinberra mála.

Þá er og heimilt á grundvelli 20. gr. laga nr. 38/1990 að svipta skip leyfi til síldveiða vegna brota á ákvæðum reglugerðar þessarar og ákvæðum leyfisbréfa, settum samkvæmt henni.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða og laga nr. 34, 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 1. apríl 1996.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.

1. apríl 1996

Nr. 189

REGLUGERÐ

um veiðar á úthafskarfa 1996.

1. gr.

Allar veiðar íslenskra skipa á úthafskarfa eru háðar sérstöku veiðileyfi Fiskistofu.

Leyfi til veiða á úthafskarfa tekur til veiða í fiskveiðilandhelgi Íslands og á alþjóðlegu hafsvæði suðvestur af landinu. Einungis skipum, sem leyfi hafa til veiða í atvinnuskyni, er þó heimilt að stunda veiðar innan fiskveiðilandhelgi Íslands.

2. gr.

Á árinu 1996 er íslenskum skipum heimilt að landa 45 þúsund lestum af úthafskarfa.

3. gr.

Auk tilkynninga til Fiskistofu í lok veiðiferðar samkvæmt reglugerð nr. 618/1994, um vigtun sjávarafla, skal skipstjóri veiðiskips tilkynna vikulega til Fiskistofu um áætlaðan afla um borð í skipinu.

Fiskistofu er heimilt að ákveða að tilkynningar um afla um borð í veiðiskipi skuli senda daglega þegar heildarafli íslenskra skipa nálgast 45 þúsund lestir. Skal Fiskistofa tilkynna með þriggja daga fyrirvara hver sé síðasti leyfilegi veiðidagur.

4. gr.

Um vigtun afla gilda ákvæði reglugerðar nr. 618/1994, um vigtun sjávarafla.

5. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða og laga nr. 34, 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.